

Magia Chaosu

Crowley zdecydowanie pomógł przeciwstawić się monoteizmowi, ale proces ten był już mocno zaawansowany. Nauka, która w zasadzie wyłoniła się z renesansowej magii, mniej więcej skończyła z monoteizmem jako poważnym pasożytem trawiącym zaawansowane kultury. Crowley podchodził entuzjastycznie do nauki i odpowiednio jak na swoje czasy, ale w pracy Austina Spare'a zaczynamy odkrywać zdecydowanie złe przeczucia (co do przyszłości - .a.). Jednak praca Spare'a okazuje się bardziej surowa i naukowa kiedy porównamy ją z bardziej barokowymi symbolicznymi ekstrawagancjami. Spare odrzucił klasyczne symbole zapomnianych czasów i odnalazł magię swoich własnych arkanów. Używając minimum hipotez rozwinął magię ze swoich własnych racjonalnych wspomnień i podświadomości. Niezależnie od skomplikowanych systemów wynalazł efektywne techniki czarów i dywinacji wymagające jedynie zwykłego języka i obrazów.

Praca Spare'a tworzy most pomiędzy starym stylem magii, zamienionym w sensację przez Crowley'a (która pochodzi głównie z jej uroku, siły i wyzwolenia potencjału z religijnego stylu anty-religii), a nową magią. Nowy cel jest charakteryzowany jako rodzaj naukowej anty-nauki, co coraz częściej zaczyna być rozpoznawane jako Magia Chaosu. Nazywanie Magii Chaosu pseudo-nauką nie będzie bardziej użyteczne niż nazywanie idei Crowley'a pseudo-religią. Astrologia, która jest normalnie praktykowana, jest zaledwie pseudonauką bardziej niż satanizm i wolnomularstwo są pseudo-religiami.

Magia Chaosu próbuje pokazać, że nie tylko magia pasuje idealnie do luk nauki, ale wyższe osiągnięcia naukowych teorii i empiryzm domagają się, aby uznać to że magia istnieje. Jest to nieco analogiczne do drogi, którą wiele religii sugeruje możliwość istnienia teurgicznej i demonicznej magii.

Najlepsza magia miała zawsze antynomiczny posmak. Najbardziej znakomici magowie niezmiennie walczyli przeciwko powszechnym normom kulturalnym i obsesjom. Ich zwycięstwa reprezentują nie tylko osobiste wyzwolenie, ale także postęp ludzkości. Historia nie zostawiła nam żadnego zapisu na temat magów, którzy wywołali odrodzenie się pogaństwa, ale wiemy trochę o antypogańskich magach, którzy stworzyli monoteizm: Akhenaton, Moshe, Gautam itd. Gdy monoteizm stał się się stabilną, bardzo represyjną i nieprzyzwoitą siłą pojawiło się nowe pokolenie magów i zaczęło go zwalczać. Kilku walczyło zbyt otwarcie i zostali zniszczeni, inni byli bardziej subtelni i zasiali efektywnie ziarna zniszczenia na czysto filozoficznym poziomie. I inni przyśpieszyli jego destrukcję doprowadzając teologiczne i teurgiczne idee do burzących konkluzji. Lista honorowa jest tu znacznie większa, wliczając takie sławy jak Giordano Bruno, Cornelius Agrippa, John Dee, Cagliostro, Eliphas Levi i ostatnio Aleister Crowley.

Wielkim osiągnięciem Crowley'a oprócz wspinaczki górskiej i futurystycznej moralności, było wydobycie potężnych technik z Tantry, Jogi, Gnostycyzmu, Taoizmu i Szamanizmu. Miał odwagę zastosować je do raczej sucho zintelektualizowanego i dekadentckiego okultyzmu jego czasów, aby stworzyć coś interesującego o trwałej wartości. Moim zdaniem błędem Crowley'a była akceptacja mistycznych wizji jako wartości nominalnej i stanie się dogmatycznym wobec nich. Wynalazł techniki opanowania sił wzbudzających podziw i lęk, oraz kreatywność prawej półkuli mózgu i podświadomości, ale był tak zaskoczony swym rezultatem, że założył iż ich pochodzenie jest nieludzkie, a wszystko to wbrew jego maksymie ... nie ma żadnych bogów, jest tylko człowiek.

To co próbują zrobić Magowie Chaosu, to przerwać tłumienie bardzo ograniczonego spojrzenia nauki i racjonalizowania ćwiczeń przed naszą wyobraźnią oraz nakłonić naukę do przemiany w coś mniej topornego.

Aby to zrobić wybierają jako broń wiele prostych idei. Magia Chaosu koncentruje się na technice. U podstaw wszystkich systemów od czarostwa

po tybetańskie czarnoksiężstwo, które eklektycznie myślący mag może użyć, istnieje podstawowa jedność między praktyczną techniką zależną od wizualizacji, kreacją bytów myślowych, a odmiennymi stanami świadomości, osiąganymi zarówno przez spokojną jak i ekstatyczną medytację. Eklektyczny punkt widzenia implikuje twierdzenie, że wierzenia same w sobie mogą być uważane za technikę osiągania celów. Kolejną implikacją tej zasady względności wierzeń jest podejrzenie, że wszystkie wierzenia są arbitralne i niepewne.

Konsekwentnie wszystkie pojęcia absolutnej prawdy istnieją jedynie jeśli wybierzemy, aby w nie wierzyć w danej chwili. Drugą stroną zasady, że "nic nie jest prawdziwe" jest to, że "wszystko jest dozwolone" i Magowie Chaosu mogą często stwarzać niezwykle hipernaukowe i czarnoksiężskie mapy rzeczywistości jako teoretyczne podstawy dla ich magii.

Ulepszona neurofizjologiczna wiedza w połączeniu z zasadą względności wierzeń powinna zaprowadzić nowoczesnego maga do potraktowania odkrycia z czystym sceptycyzmem. Prawdą jest, że pewne części naszych mózgów wcześniej nie podejrzewane, mogą być bardziej kreatywne niż świadome części i żadne przesłanie od bogów, nie ważne jak niezwykle i druzgocące, nie powinno być brane jako dowód na nic innego poza niezwykle siłą, nawet jeśli towarzyszą temu cuda.

Odrzucenie jakiegokolwiek zewnętrznej rzeczywistości, prawdy lub znaczenia może się wydawać paradoksalną lub nawet przerażającą zasadą, na której bazuje duchowe poszukiwanie. Ja osobiście tak nie myślę. Absolutna prawda byłaby absolutną tyranią i historycznie taką zawsze była. Wolałbym raczej wolność, aby formować moją własną duchową wizję. Świadectwo moich zmysłów sugeruje, że wszechświat jest w zasadzie przypadkowy wraz z arbitralnymi ograniczeniami, które same pojawiają się nieregularnie. Rzeczywistość to hierarchia wypadków rządzonych przez czysty przypadek. Nawet tak zwane "naukowe prawa", są tylko statystycznymi przybliżeniami opisującymi najbardziej prawdopodobne rodzaje zdarzeń. Jestem wolny, nie dlatego, że wolność została mi dana, ale w konsekwencji bycia czysto przypadkową kreacją zawierającą czysto przypadkowe wzorce zachowań.

Magia Chaosu nieuchronnie implikuje zdecydowany, indywidualny antypolitycyzm lub nawet anarchię. To zupełna iluzja, że ludzie są rządzeni przez polityków. Ludzie są rządzeni przez filozofię i modę, a one pochodzą z wyższego poziomu niż Magia Chaosu rozpoczyna swój atak na rzeczywistość. Praktykowanie magii wywołuje aktywne poszukiwania w celu stworzenia własnego punktu widzenia będącego często w sprzeczności z normami kulturowymi.

Magia staje się widoczna, kiedy granice osobowości są poszerzane albo zawężane. Dla przykładu w czasach innowacji i odkryć lub w czasach represji. Wielki magiczny renesans postępuje, ponieważ granice osobowości są równocześnie poszerzane i zawężane. Nauka, narkotyki, psychologia, sieci komunikacyjne, wszystkie "używki" późnych lat 20-stego wieku poszerzyły aspekty świadomości do stopnia niepojętego w poprzednim stuleciu.

Wiele aspektów industrialnej cywilizacji rządzi nami i stąd narusza terytorium osobowości. Dziecinne alegorie o religii zostały słusznie odrzucone, ale pełna zasada osobowości jako mistycznego bytu doznała w tym procesie uszczerbku. Naturalne środowisko jest zaśmiecanie, by wyżywić industrialnego behemota i naszą zachłanność, i aby odnieść do tego to co jest pomniejszane. W miarę jak postęp życia coraz bardziej szaleje, wartość introspekcji pomniejsza się, za wyjątkiem sztuki, która coraz chętniej staje się groteskowa. Konsumeryzm i perspektywa termonuklearnego armagedonu (który jak widać musi nieuchronnie mu towarzyszyć) może "pomniejszyć" nas wszystkich. Zatem z tymi wszystkimi naciskami na osobowość, magia wybuchła i zabrała się za odkoloryzowanie od historycznych prekursorów. Równorzędnie wystąpiła niezwykle nekrofilia i eklektyzm oraz w tym samym czasie silne uczucie do anachronicznych praktyk. Fizyka kwantowa zmywa szyje, naturalny szamanizm i tantryczne

praktyki są wykorzystywane do parapsychicznych celów włączając w to eksperymenty z telepatią, zaaranżowane przez satelitarne połączenie z domowym mikroprocesorem, podczas gdy stare goetyckie kadzidła są palone nad kominkiem w kadzielnicach domowej roboty.

Renesans jest naznaczony obecnością ludzi renesansu i współczesny mag jest bardzo renesansową figurą. Pogardliwy dla konwencji i paradygmatów swoich czasów spogląda wstecz i naprzód czasu w poszukiwaniu technik do obejścia konwencji. Religijna i neoreligijna magia stojące w opozycji są martwe lub umierają.

Powstań czarnoksiężski naukowcu.

Peter Carroll - tłumaczenie: .a. [fov]